

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BRÜCKENHOF

BIBLIOTHEK

76.152-B

ALT-

76152-B.

Q. D. B. V.

DISSERTATIO

Dc

ANTIQUIS ROMANOR.
NUMISMATIB.

Consecrationem

Illustrantibus,

Quam Benivolō Indulta Senatus Philosophici

In Alma Lipsiensi

Publico subjiciunt Examini

M. CHRISTIAN CNORR,

Rut. Sil.

&

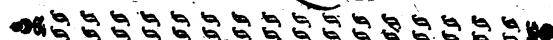
BENEDICTUS HOPFERUS, Altorf. Nor,

Phil. Baccal.

Ad d. 16. Junij.

ANNO M DC LX.

H. L. Q. C.

LIPSIAE

Typis Hered. COLERIANORUM.

No. 5.

PRÆLOQVIUM.

Vām vana fuerit Gentilium circa Divinum cultum supersticio, qvāmqve varia occasio summa Numinā multiplicandī, inter alias multa non parūm qvoqve ostendit absurdissima illa Romanor. ceremonia, qvam Consecrationem dicunt Autores; in qua non tantū multis Imperatores summa virtutis admiratio, sed & imme- rentes alios adulatio plerumq; atq; ambitio humāna mortalitate exemptos Deorum inferebat numero, & inter Alstra collocatos Religiosō Templorum & victimarum cultu venerabatur. De hac post tot alios si & nos paucula proferamus in me- dium; ne dicas qvæso, Lector amice, nos post Homerum Iliāda pangere, aut ululas, qvod ajunt, Athenas portare: nihil enim exhibebimus, nisi illa de ea saltim monumenta, qvæ nobis conservarunt antiqua numismata. Sit itaq; Favente NUMINIB.

CAPUT I.

De Virtutibus, tanqvam mediis conseqvendæ di- vinitatis, in nummis exp̄ressis.

¶ 1. Nummi Romanorum Indigetum vel ipsam illor. Divinitatem certis notis exhibent, vel publicam ejusdem declaratiōnem, Consecrationem scil. vel honores consecratis exhibitos. Qvamvis enim difficillimum sit in tanta, talium nummorum varietate exactè eisdem dispertire, ad has tn. classes pleriq; videntur posse reduci.

¶ 2. Circa Divinitatem duo nobis exhibent Numimi, nimirum ejusdem impetrande media, & symbola impetrata. Illa sunt virtutes, qvas Cicero appellat Divas, propter qvas datur ascen- sus in Cælum. Qvamvis enim multos legamus fuisse consecra-

tos, qvi nunquam se virtutibus consecraverant; & manifeste testetur Plinius Junior in Paneg: *Neronem dicasse Cœlo Claudium, ut irrideret;* nemo tamen facile negabit, propter virtutes plerumq; Divinitatem tributam esse mortalibus. Unde eam illa ipsa tantis subinde mactabantur honoribus, ut consecratis de-lubra dedicarentur, & constituerentur Sacerdotes.

¶. 3. In Nummis inveniantur *Virtus, Pietas & Religio, Fides, Concordia, Justitia & equitas, clementia, indulgentia, constantia, providentia, liberalitas & munificens, pudicitia.* Qvamvis enim adhuc alia reperiantur Divæ, qvæ propriè virtutes non sunt, sed res tantum expetendæ plerumq;: nimirum *Pax, p[re]s, securitas, tranquillitas, victoria, felicitas, fortuna, abundatia s. u[er]beras, annona, moneta, salus, letitia s. hilaritas, juventas, fæcundias, nobilitas, bonos, libertas &c.* Illas tamen hic non explicabimus, qvia Consecrationis gratiâ in nummis nunquam reperiuntur.

¶. 4. *Virtus*, s. *Fortitudo*, cui primus fanum posuit *Marcellus*, & deinde *Scipio Nummatinus*, testibus Plutarcho in Vita Marcelli, Cicronei de Nat. Deor. & aliis, & postea Victruriò teste (Lib. VII. Architect.) *Ca[er]us Marcius*; in Nummis variè exprimitur. *Neronianus* qvidam eandem Figurâ *Militari* galeata & paludata repræsentat, dextra *parazonium* & sinistrâ *haftam* tenentem, cum *clypeo* ante pedem dextrum & *galea* sub eodem. In alio *Neronis* simili figurâ utraq; manu *discum* tenet. *Galba* eandem formâ *juventis* nudi cum *hafta pura* & *parazonio*; item *Amazonis* formâ (Romam indigitari putant) cum iisdem armis in *galea stantem* expressit: *Hadrianus* *galeatam* cum *pilo* & *parazonio* in *globo*; item *succinctam* cum *scipione militari* in *galea stantem* effinxit: eodem modō *Commodus* sed *sedentem*; & *Marcus Aurelius* & *Septimius Severus*, sed sine *galea*. *Deci* & *Terrici* numimi *Amazōnem* in *Spoliis* *sedentem* cum *pilo* & *lauro*. **VIRTUTEM AUGUSTI** nominant: ubi *Septimius Severi* nummus pro *Lauro* *victoriolam* habet. In *Caracalla* nummo dextram impónit *tropæo*, cum duobus captiis assidentibus. *Geta* expressit figuram Rōmæ armatae in *Spoliis* *sedentis* cum *victoriola* & *cornu copia*. *Severus Alexander* figuram militarem cum *jaculo* & *tropæo*.

stropeo item cum vittoriola pilo & scuto, item cum globo & hasta exhibet. Philippi duos equites dextras attollentes, Marcus Aur. Val. Maximianus Herculem cum exuviis Leonis expresserunt. Victorinus sominudi juvenis figuram, cum pilo & clypeo adhibuit. Atq; ita nobis Diva ipsa exhibetur: præter quam ex nummis etiam fortia quædam Imperatorum facta cernere licet: videlicet Faracallam Eqvestrem, Barbarum quendam jaculæ petentem; item Trajanum eqvitatem Leonis exuviis capite & corpore induitum Leonem confidentem, adjuvantibus duabus militibus peltatis eam jaculis; cum inscriptione D I V O N E R V E T R A J A N O . Optimo Aug. P. P. & in aversa VIRTUS AUGUSTI. ex quibus luce meridianâ clarius apparet, quam insigne medium consequenda Divinitatis fuerit Virtus, ut propterea Galerius. Val. Maximianus seipsum dextris junctis cum Virtute pactum ineuntem in Nummo quodam expresserit. videatur Occo Med. Augusti. Numismat. Imper. & Tabb. Caroli Ducis Crojaci loc. Imp. cit.

Q. 5. Pietas, quam iustitiam esse adversus Deos, & cultum erga Majores aut sanguine conjunctos ait Cicero i. de Nat. Deorum, maximi quoque semper apud Romanos habita est, ut ædem quoque ei consecraverit Marc. Acilius Glabrio Duumvir in Foro olitorio, eo loco, ubi quondam filia Parentem mammis suis aluerat teste Pliniò Lib. VII. c. 36. Livo Libro XL. Val. Max. Lib. V. c. 4. In nummis vel pietatem in Deos cernimus vel in homines. Illius caput in nummo quodam Cæsaris exhibetur, velatum; non velatum in nummo quodam Brutii adjecto nomine suo: velatum & laureatum in alio Brutii, cum tripode Securi & Simpulo in aversa, ad denotandos Ludos Apollinares à Bruto editos; aut ritum sacrificandi, in quo coronam sumebant, (propterea enim & Lepidus videtur coronasse Pietatem in uno & coronam cum Simpulo coronata apposuisse in alio nummo.) Velatum & diadematè ornatum inter Tiberij nummos cum Gutto, litu, & simpurio notis, Auguratus & Sacerdotiorum Tiberii in aversa. Integra Effigies à Cajo (ob Pietatem ejus in dedicando Templo Divi Augusti, quod in altera nummi parte cernitur) sedens exhibetur, velato capite tenens patera adstante Camillo quodam in-

Hadriani qvodam stans expansa dextra vota facere videtur. à *Lucio* ēlio stans ante aram velata cum patera voventis ritu effingitur: in *Antonini* qvodam eodem modō habetur, sed pro patera acerram tenet: in alio namino non velata cum *canistro* arā adīstat victimam attrahens: in *Faustina* I. nummo *Thys* ex acerra incensæ are injicit velata; item alterā manu *tropaeum* gestens, pateram in aram effundit velata, item non velata voventis gestu acerram tenet: atq; sic qvoq; in *M. Aurely* qvodam habetur astante *Camillo*, ut videtur: in *Lucille* nummis modō se dēns invergitur, modo stans ad aram cum acerra. In *Diadumeniani* numno qvinq; insignibus Pontificalibus lituo se cespita, Genuo, *Capeduncula* & *asperugo* illō notatur: ita qvoq; in *Deyi Junioris* nummo, nīsi qvōd adjecta hic sit patera.

¶. 6. Ubi notandum, hanc Pietatem aliquando Religione appellari. Exempla habemus in nummis *M. Aurely*, ubi nobis *Templum* qvoddam exhibetur cum *Deo suo*, hac adiecta inscriptione: RELIG. AUG. IMP. VI. COS. III. SC. ob qvale *Templum* etiam *Cajus* Pietatis imaginem in nummo suo exhibuit, ut supra ostensum est. Alius *Aurely*, *Mercurium* cum Patera & *Caduceo* exhibet cum inscriptione: RELIG. AUG. IMP. II. COS. III. SC. Propterea procul dubio, qvia *Mercūrius* credebatur Deorum cultus & Sacrificia ordinasse, secundūm *Diodorū* Lib. I. Eundem *Mercurium Caduceo* & *maruspō* instructum nummus qvidam *Deyi junioris* exhibet cum inscriptione: PIETAS AUG. ob eandem causam procul dubio.

¶. 7. Neq; tantum eam pietatem, qvæ *Deos*, sed & qvæ homines respicunt, expresserunt, illamq; variam. *Sextus Pompeius* enim, qui *Pium* se vocavit, qvōd parentis mortem captis armis vindicare studuerit, *Amphionum* & *Anapiam* Catanenses fratres, qvibus pietatem Antiqui significabant, in altera qvorundam denariorum parte impiescit, de qvibus videatur *Strabo* Lib. VI. In nummo qvodam *Metelli Py.* & in alio *Cesaris* piām *Ciconiam* Pietati appictam videmus: & in qvodam *L. Antonii* pietatem erga Fratrem sic animadvertisimus repräsentatam, ut *Ciconiam* ad pedes, cornu copia verò & gubernaculum navis in manibus habeat; qvemadmodum in alio ejus nummo in ma-

au Pietatis cornucopiae, cui due insident Ciconia cum acerra in
manu altera videre licet. Aliam pietatem in Galba cernimus,
qui togatus in nummo quodam altera manu orbem terrarum
tenet, altera Juvenis cuiusdam caput contingit: unde Inscriptio
Pietatis vel de Adoptione Pisonis vel de pueris alimentariis à
Galba institutis intelligenda est. *Domitiae* quoque pietas in num-
mis exhibetur, quae Cæsarem filium nutrit & tutata ast; idque
figurâ sedente, altera manu hastam puram tenente, & altera con-
tingente adstantem filium: quam ob causam & Matidie duas ap-
plicantur Puelle Folla, cum inscriptione Pietatis; & Pietatis p[ro]p[ter]i
Antonini cum infante in ultiis & duobus ad pedes adstantibus
exhibetur, procul dubio propter institutos alimentarios. Vid.
obser. ad Tab. Caroli & Occo locis cit. Imp. & hic in Theodo-
dora Constantii. Inveniuntur quoque nummii, quibus *Senatus*
erga Imperatorem suum pietas representatur. Ita in quodam
nummo *Aurelio* *Senatus*, forma *Viri Togati*, Imperatori dextram
porrigit, cum inscriptione: PIETATI SENATUS SC. Cos. II.
P.P. Alii *Aurelio* Cos. V. item *Commodo* Cos. V. eodem Sym-
bolō, cusi sunt. Similem erga Imperatorem *Gordianum* pie-
tatem *Balbinus junctorum dextrarum Symbolo* expressit, cum
ānscriptione: PIETAS M U T U A A U G G . ex quibus omnibus non
leviter appetet, quanti antiquitus estimata fuerit Pietas, ut pro-
pter eam inter alia videatur consecrata esse *Subina Hadriani*
uxor, inter cujus nummos tales quidam inveniuntur, qui altera
parte eam appellant *Divam*, altera vel aram exhibent cum In-
scriptione: PIETATI A U G G . vel *Pietatis Imaginem* cum Inscr. PIETAS
A U G G . SC. Videatur Occo p. 243.

¶. 8. Ad Fidem nunc accedimus, constantiam illam & ve-
ritatem dictorum & conventorum, quemadmodum à Cicerone
describitur i. officior. Cujus Ædem in Capitolo suis Plinius
innuit Lib. XXXV. c. 10. Nat. Hist. à *Numa* foris primum conse-
crata & ab *Attilio Calatino* refecta, quemadmodum ex collatione
Dion. Halicarn. L. 2. & *Cic.* L. 2. de Nat. Deor. colligit Rosinus
L. Ant. 2. c. 18. Illam triplicem nobis exhibent nummi, Publi-
cam, Augustam & Militarem. Publicam interdum due dextra
juncte significant cum Caduceo & duabus spicis, ut in *Vespasiani*
quodam,

quodam, interdum eadem cum Caduceo, spicis & papaverem ut in alio Domitiani. Interdum Diva ipsa figura mulieris stolata, sinistra pateram sive vacuam sive frugibus plenam, dextra spicas cum papavere tenet, ut in alio Domitiani. Interdum sine pavere spicas tantum habens inter Hadriani nummos invenitur. His Symbolis enim nil aliud voluerunt indicare antiqui, quam fructum, qui exsistere solet, è Fide, Pace, & Concordia, quem admodum innuit Anton. Augustinus Antiqv. Dial II. p. 18. *Augusta*. Fides si mutua intelligitur duabus dextris juncta, notatur, ut in Balbino; Si respicit populum, foemina stante, sinistra canistrum florum & frugum, dextra spicas tenente, exprimitur, ut in Platina vid. Occo, p. 428. & 221. ubi alia quoq; Figura, sinistra Caduceum tenens & dextram elevans sub fidei nomine invenitur. Militaris in Nummis, Macrini, Severi, ~~Alexandri~~, Valeriani, Tetrici, Taciti, M. Aux. Maximiani & aliorum, interdum sans, interdum sedens inter duo signa Militaria invenitur, præter quæ ab Severo, Alexandro cum Cornucopie, a Caracalla cum victoriola & bacillo; ab Elagabalo, itidem cum cornucopie, item cum terture (secundum Augustinum Dial. Antiq. p. 18.) exprimitur. Interdum quoq; per 4. signa militaria, ut in Philippi nummis, interdum per duas dextras, sive solas, ut in Antonianis, & Viellianis, sive cum aquila aut Caduceo, ut in numismatibus Albini, notatur. Antoninus Philosophus Figuram stolatam cum victoriola & signo militari, Caracalla cum labaro & signo, Philippus cum pilo & spoliis Valerianus cum hasta & bacillo, Elagabalus galeatum cum hasta exhibent. In Commodo nummis Imperator Cohortes alloquitur, quæ datam fidem ipsis in memoriam revocaturus: In Domitianis quoq; milites super aram fidem suam Imperatori datis dextre obligant. Quæ omnia clarissimè ostendunt, quanta gloria fuerit Imperatoribus *Fides Exercituum*, & quanto studio ipsis quoq; coluerint Fidem non mutuam tantum, sed & publicam.

Q. 9. Concordia cui 4. vel 5. Aedes Romæ consecratae fuisse Rosinus perhibet L. II. c. 18. vel Symbola in nummis certimus, vel effigiem. Inter Symbola (I.) juncta dextre occurunt, quas Concordiae insignia esse ipse quoq; Tacitus docet Histor. L. I. Illæ vel sola exhibentur, ut in quibusdam Tetrici & Macrini, vel in pro-

in prora navis signum militare tenent, ad denotandam Concordiam terrestrium & navalium Copiarum, ut in Antonij & Nerva nummis observatur. Inveniuntur quoq; tres dextrae juncte in nummis Antonij, ad denotandam concordiam Triumviror. Item in Antonini Pij nummis, fortasse ad denotandam Concordiam Trium Ordinum Pop. Rom.: qvemadmodum à Valeriano Juniore adhibentur ad designandam Concordiam Valeriani, Gallieni & Valer. Jun. (2.) Huic symbolo ad fine est illud, quo duo Figurae dextrarum jungunt, qvæ vel sunt Imperator cum conjugæ, in nummis Caracalla, Plantilla, & Faustina I. vel duo Augusti, sicut M. Aurelius & L. Verus exhibentur. Vel duo milites, ad militum concordiam exhibendam, qvemadmodum in numismatibus Aureliani cernimus. (3.) Huc referenda quoq; videntur conjuncte in nummis facies, qvæ Concordiæ inscriptionem habent, qvales sunt Imperatoris Severi, & conjugis Julia apud Occon. p. 344. (4.) Symbolum Concordiæ est Cornix in aureo qvodam Faustinæ I. Unde Alciatus:

Corniculum mira inter se concordia vita est,

Inq. vicem nunquam contaminata fides.

Vid. Occo. p. 297. Similem in Tabb. Caroli inter Domitiae nummos inventimus, ubi Cornix ramusculo cuidam arboris insidet, Concordiam & fidem conjugalem denotans secundum Politian. Milell. C. 67. (5.) Huc eriam Pax refertur, qvem in alio Domitiae observamus, cum inscr: CONCORDIA AUGUST. est enim avis Junonia, qvæ Dea Concordiæ Conjugali præsidet. (6.) Concordiam etiam sed exercitum, designant tria signum militaria in nummis Antonij & Severi Alexandri, qvæ (7.) etiam per Martem. dextra scipionem atque pilum, finistra tropaeum tenentem, in Vitelli; (8.) per militem stantem inter quinq; vel sex signa militaria, in Septimi Severi & Getæ; (9.) per victoriam cum palma in Probi nummis significatur. (10.) Concordiam bellò partam Theodosius per victoriam galeatam, sedentem dextrâ hastam, sinistrâ olypium tenentem exhibet: qvam in alio nummo per figuram galeatam cum globo crucigero & scipione sedentem representavit. Effigiem Concordiæ Matronali habitu stolarum plerumq; animadvertisimus modò stantem modò sedentem:

ſepiſſimè cum Patera ad Divinitatem illius & cornucopia ad a-
bertatem ex illa naſci ſolitam demonſtrandum: In nummis
videlicet L. Aeli Hadriani, Faſtina, Seveſi Alexandri, Nerva, M.
Aureli, L. Veri, Vitelli & aliorum. Ubi notandum, interdum
duplices obſervari cornucopiae, quæ videmus in nummis Plautili-
e, & Otacille, Argumentum videlicet duplicitis ubertatis, majorisq;
fœcunditatis, ex hac virtute ortæ: quam ob causam quodq; in-
terdum ſpicas habet cum Lance ſatura, interdum rānum in Faſ-
tina II. & Vitelli Nummis ad latitudinem ex concordia natam de-
signandam. Cornucopiae enim & rānum hilaritatis ſymbola
ſunt, quia ramī propter viriditatem lātitiam qvandam præfe-
runt vid. obſerv. ad Carol. Tab. 44. n. 3. In Hadriani & Veri
qvibasdam ſedentis Concordia brachium à Spe ſuſtentatur, ita
ut illa ſimil digitum in cornucopia intendat; ad significandam
ſpem abundantia ex Concordia Hadriani & Sabinæ: in qvem
fanem quoq; in qvodam Faſtina II. Spei habitu ſedet cum du-
plici cornucopiae. Alibi cum hāſta ſpectatur in Vitelli ſcilicet &
Plautille numiſmatibus Concordia robur designans, niſi forte
patera & hāſta pura ſicut alibi ſepiſſime, ita & hīc divinitatis in-
ſignia ſunt. In Faſtina qvodam Columne, inauitetur ad ſtabili-
tatem denotandam: in qvodam Aureli M. Aurelium & L. Ve-
rum Pallio complecti viderur, coniunctionem animor. designans
In qvibasdam Antonianis dextræ Caduceus, ſuistra cornucopia
habet cum inſcr. CONCORDIA RETORICANORVM. Atque
ſic felicitatis è militum Concordia natæ indiciū eſt, quam et-
iam designat cum in Antonini Pij qvodam Vſtanubus ſum ſigno
militari in alio ejusdem uictoriola cum cornucopiae pateat. Eius
caput velarium cum diademate, in qvodam L. Aſſuſili Longi De-
nario exhibet Ursinus, p. 168. Atq; ſic olim culta fuit Concordia.
Ita qvidem, ut inter alia propter eam, qvōq; consecrata
videatur Faſtina, qvemadmodum pater ex numino: DIVA
AUG. FAUSTINA
CONCORDIAE due Figure, prouidentes dextræ apud
Occom, p. 273. Iccirco quoq; in qvibasdam Antonini Caracalla
& Plautille appellatur CONCORDIA FELIX, imo Caracalla pa-
rentes consecratos non reūius honorari poſſe censuit, quam si
cum

cum aliis virtutibus divinitatis illorum causam quoq; Concordiam suisse testaretur: ideoq; pulcherrimum hunc nummum credit: A N T O N I P. A. M. P. O N T. TR. P. V. C. S. Antonini facies. C O N C O R D I A E A E T E R N A E Severi & Julie facies conjuncte, Imperatoris natus apud Occon. p. 371.

Q. 10. Justitia quoq; inter illas Divas est, propter quas datur ascensus in celum, ideoq; in nummis Hadriani, Sept. Severi & Severi Alexandri dextra pateram, Sinistra hastam puram tenet. In Nerve nummis aliquando dextra hastam, sinistra ramum; aliquando pro ramo bilancem tenet. Semper autem dentis habitu est, quod sapientem judicem matura deceat deliberatio. Ejus caput in quodam Tiberij nummo exhibetur, forma integrâ, severâ, vivida, non velatum, sed ornatum diadematè. Vid. Ant. Augustin. Dial. 2. p. 20. Car. Tab. 17. n. 16.

Q. 11. Ei ferè æqualis est æquitas, ideoq; fermè semper cum bilance effingitur, stolata stans: ita ut præterea interdum cornucopia, ut in nummis Sept. Severi, Geta, Nerve, Albini, Sev. Alexandri, ad denotandam felicitatem inde natam: interdum virgam, quia omnibus æqua est, & qf. perfica metiri loca solet. Aug. Dial. Ant. p 21. ut in aliquo Vespasiani nummo: interdum hastam obtineat in Vespasiani, Domitiani, Vitelli, Hadriani, Galbe &c. nummis ad indigitandam ipsius divinitatem. Ob quam causam in Macrini quodam pateram tenet cum cornucopia.

Q. 12. Jam Clementia sequitur quam non tantum tanquam Divam cum patera & hasta pura effigiarunt Hadrianus, Antoninus P. & Albinus &c. sed etiam honore templi dignam censuit Senatus Romanus. Plutarchus enim in Cæsare & Dio Lib. XLIII. testantur, Senatum Clementia, Equitati, Libertati Publica, Concordie Nove, & Felicitati tanquam Deabus in Cæsaris duobus templo dedicasse: Hinc in quodam Cæsaris nummo invenimus caput Clementiae benigno vultu, diademate ornatum appositâ ramo oleæ ut videtur, in Misericordia signum; in aversa autem Templum appetit cum statua ramuscum oleæ & hastam puram tenente, quæ procul dubio illa clementia est, quâ (teste Pliniò Lib. VII. Cap. 25.) usq; ad paenitentiam omnes superavit Cæsar. Ejus Templum quoq; exhibet alias quidam Cæsaris num-

mus à Sepulclo cufus cum Inscr. CLEMENTIE CÉSARIS. Vid. Occo p. 15. Porrò ejusdem caput qvoq; in Tibery numinis obseruator. Ipsa verò Diva interdum cum Ramo alee & hastâ purâ, ut in Vespafiani & Vitelli numismatibus. Interdum cum patera repræsentatur, pallam aperiens, refugium misericordia in qvodam. M. Aurely.

9. 13. Huic adjungemus *Indulgentiam*, qvam Caracalla exhibet cum Patera, ob divinitatem, & Sceptro, qvòd Sceptrum tenentes deceat indulgentes esse. In Hadriani, Antonini P. & aliorum nummis dextram qf. è Cœlo oriunda in sublime erigit, & ad indicandam vim suam hastam tenet. Septimi Sev. & Caracalla, qvod in Carthaginenses suam exercuerint indulgentiâ, Uraniam, qvalis ab Afris colitur, Leone veltam repræsentarunt. Et Postumus, qvod Tributa Gallia remiserit in nummo qvodam hominem procumbentem surgere jubet, cum Inscr. INDULGENTIA PIA POSTHUMI AUG. Huc Anton. Aug. Dial. 2. p. 30. numnum Gordiani refert, in quo fœmina stat leonem inter 5 Taurum, qvî videatur.

9. 14. Nos Constantiam qvoq; attingemus; qvæ inter nummos Claudi potissimum interdum Subsellio insidens, interdum stans galeata & hastata dextrum indicem attollit: notatqve præcipue constantiam in jure dicendo & excubando pro Rep. Vigiles enim in Columna Trajani perpetuò eò modò cernuntur. Sub ejus Inscr. Antonia Cornucopia sicut omnes ferè virtutes, & faciem tenet ob sacerdotium, D. Augusti. tab. Car. 17. 24.

9. 15. Sed & Providentia inter Divas istas loeum habet, qvæ in nummis plerumq; globum habet appictum, sive in dextra, ut in Posthumis nummis; sive ad pedes, ut alibi fæpissimè, qvō nihil aliud, qvām orbis terrarum ejusdémq; gubernatio designatur: Hinc eundem interdum virgā attingit, qvæsi versatura eundem aut leges illi consistendi præscriptura, ut in qvodam. Antonini Pi; interdum manu dextra monstrat, ut in aliis Hadriani & Septimi Severi. Ad-hæc hastam tenet in Trajani, Antonini Pi; Hadriani, Albinis, Septimi Severi, Posthumis, & aliorum numismatibus ad designandam summam providentia autoritatem & robur perpetuum cum adjuncta divinitate. In Trajani, Commo-

Commodi, & Albini nummis ramum habet; oboe ut videretur, Pacis nimirum symbolum, in quam potissimum directa esse debet.
*Providentia Imperatorum. Hadrianus eam cum Spicis exhibet, eodem modo *Commodus*; sed quia ipse volebat Hercules Romanus vocari, ideoq; *semetipsum formam Herculis nudi cum clavis*, dextro crure *infiscentem Prora*, dextra *ramum tenentem*, cum aliquot *spicis* in nummo expressit: *Spicæ autem, qvas Providentia etiam in Severi Alexandri qvodam, sed super aratenet, nihil aliud denotant, qvam curam annona ejusdemque ubertatem, qvam etiam designant papaveræ in Severi Alexandri nummis ipsi applicata.* Papaver enim Cereri sacrum est, hinc Cereale dicitur Virgilio I. Georg. Porro *Cornucopia*, qvod gestat in Nummis *Severi Alexandri, Gordiani, Posthumi, & aliorum* (præter id, qvod insigne est omnium ferè virtutum) etiam argumentum est felicitatis è Providentia Imperatoris natæ; qvodque *cum eodem Columna ianixa à Gordiano & Postumo exhibetur*, stabilitatem felicitatis & Constantiam Providentiae indicat. Ceterum & illud, Providentiae adscribitur, cùm *Nerva & Trajanus* in Nummis suis Imperium *Globo* denotatum à Senatu, & *Titus* illud à Patre accipiunt. Vid. *Occon.* & *Car. Tabb. h. l.* Tandem etiam Symbola qvædam Providentiae notanda sunt, nimirum *Caput Solis* in *Antonini Caracalla & Ara in Augusti, Vespasiani & Titii* nummis: qvemadmodum enim recte in Propositio-
pœia solis Ovid. Lib. IV. Metam. v. 235.*

*Ille eoo sum, dixit, qui longum metior annum,
Omnia qui video, per quem videt omnia tellus,
Mundi oculus.*

Ita Providentia recte à videndo derivatur, qvippe, cuius natura in eo potissimum consistit, *ut futurum aliquid videat, antequam fiat*, & quidem ad deviranda mala & procuranda bona necessaria. Vid. Cic. de Inv. L. 2. C. 53. Ara autem pròpterea nota est Providentiae, quia argumentum Divinitatis est, Dei autem proprium est regere mundum providentiæ. Vid. Anton. Aug. Dial. 2. p. 25. Nisi forte ara illa Providentiae dedicata est, ut hoc referenda sit antiqua illa inscriptio in obseruat. ad Tab. Car. p. 28.

J. 16. Ad Liberalitatem pervenimus Divam Militibus

& Populo charissimam, qvæ plorūsq; per Congiarum Imperatoris denotatur; sicut id in Nummis Hadriani, Antonini Pij, Maximini, L. Veri, Marc. Aurelij, Commodi Gen., Elagabali & Alior. observari potest. Interdum tamen prater Imperatores sedentes in numero nūfūl exhibitur. Vid. nummi Gordianorum & Philipporum. Sæpe libera alias stolata dextra Congium, sinistra cornucopia tenet, qvēmaginodum eam Hadrianus, Caracalla, Sever. Alexander, & alii expresserunt. In nummis Commodi eadem Tesseram frumentariam cum cornucopia tenet: in Hadriani v. Cornucopia effusa videtur significatione ubiq; manifesta. Liberalitati adfinis est munificentia in Ludis potissimum occupata; hinc ut plurimum per Elephanterem designatur, in nummis videl. Septimi Severi, Antonini Pij, Commodi, Caracalla, Sc. In qvodam tamen Antonini Pij Pateram Chastam puram tenet cum animali qvodam ad dextrum pedem, fortè Elephante: unde patet, eam qvoq; inter Divas numeratam esse.

Q. 17. Restat Pudicitia. Diva peplo velata sedens & dextra velum facie obtendens cum hasta sinistrâ; quemadmodum in nummis Abphiliani, Sabine, Oracilla, Lucilla, Salonina &c. observari potest. In qvodam Faustina II. dextram quasi pudore suffusa ori admoveat, sinistrâ stolam quasi modestiæ causâ levans. Sæpe qvoq; per Vestam denotatur, vid. Obs. ad Tab. Car. 30. n. 24. & 33. n. 18. De ejusara videantur Nummi apud Occon. p. 221. & alibi. Atqve hæ sunt illæ Divæ, virtutes nimirum consecratae, ob qvarum studium ipsis qvoq; Imperatoriis collata fuit Divinitas. Reliqvæ cùm proprie virtutes non sint, & res tantum expetenda Divinitate donatae & consecratae in tanta paginarum angustia à nobis dilucidari non possunt, videatur Anton. Augustinus Dial. Antiq. 2. p. t.

CAPUT II.

De Appellatione Divorum, Æternitate, Insignibus & habitu Deorum; Cometa, Coronatione à Jove facta, stellis & bigis.

Q. 1. Visis itaq; Mediis Divinitatis impetranda, vindendum qvoq; est, qvibus modis illa, cùm jam impetrata esset,

in nummis exprimitur; ita tamen ut ea, quæ ad ipsam Consecrationis ceremoniā pertinent, hic nondum consideremus. Primo ergo ante omnia occurrit *Denominatio*, juxta quam illi, qui suis meritis humanam sortem excessisse videbantur, & alii consecrati *Divina* quæque accipiebant nomina & quidem pro tempore varietate varia; inter quæ communissimum est illud, quo Divi dicebantur Imperatores & Augustæ Divæ. Hinc toties innuminis legitur *Divus Julius & Divos Julius* (antiquo more, ut alias *VOLCANUS* innuminis, & apud *Comicos* *Sape* *Volti*, *voltis*, *Davos*, sorte ne duo *VV.* concurrent. Vid. Anton. August. Dial. Antiq. 6. p. 98.) item: *Divi Julius & Divo Julio*. Hinc & Augustus *DIVI F.* dicitur, & ipse *Divus Augustus & Divus Augustus PATER PATRIÆ*. Gaudentque hoc nomine, quantum ex nummis appetet præter *Julium & Augustum Claudius, Vespasianus, Titus, Domitianus, Nerva, Trajanus, Hadrianus, Antoninus Pius, Marcus Aurelius, L. Verus, Commodus, Pertinax, Sept. Severus, Geta, Alexander, Gordianus, Decius, Volusianus, Valerianus Galieni, Valerianus Valeriani, Macrianus, Posthumus, Claudius Gothicus, Carus, Numerianus, Maximianus, Constantius, Maximianus II. Romulus, Nigrinianus, Constantinus M., Constantius Secundus*. Inter Augustas vero *Dive* dicuntur, *Julia seu Livia Augusti, Domitilla Vespasiani uxor, Julia Titi Filia, Plotina Trajani uxor, & Soror Marciana, hujusq. Filia Matidia, Sabina Hadriani, Faustina utræq. Julia Severi, ejusq. Soror Maesa, Paulina Maximini, Mariniana Valeriani, Justina Valentinianni*. Quanquam hujus appellatio Christiano more sit intelligenda, facit & *Constantinus ejusq. successorum*. Præter hos autem ab autoribus etiam *Divi & Dive* dicuntur *Poppæa, Neronis filia, Tacit. L. XVI. Domitilla Vespaf. F. Stat. Sylv. I. Antinous Spart. in Hadrian. Caracalla Spart. Mammæa Lamprid. in Alex. Gordiani priores Herodi. L. VIII. Philippi. Aurelianæ Eutrop. L. IX. Diocletianus ibid. Constantinus Junior Cod. Theodos. Constantius Eutrop. L. X. Julianus ibidem. Jovianus ib. Valentianus Magnus. Marcell. Com. Valens Cod. Theod. Gratianus ibid. Valentianus Junior ib. Theodosius ibidem. Arcadius ibid. Honorius ibidem. Theodosius Junior Cod. Justin. Placid. Valentinius*.

tinianus ibidem vid. Ostiaphr. Panvinius. Civ. Rom. p. 79. seqq.
Huc referendus est ille nummus, in quo figura radiata sedens
dexteram paternam, sinistra hastam tenet; cum inscr. AUGUSTO
D E O, apud Occon. p. 80. Hoc enim titulō major non erat.

¶. 2. Ceterum & alia Divinitatis nomina Augustis
tributa hinc inde in numismatibus reperiuntur. Ita *Hercules Ro-*
mantis appellari voluit *Commodus*, propter feras quasdam occisās &
Elephantem & orygem contē transfixum. Vid. Lampr. h. l. Hinc
sæpius in nummis ejus *caput cum exuvia Leonis*; item *Hercules*
nudus agens boves cum inscr. HERC. ROM. COND. COS. VII. P. P.
(quo Schemate ipsi quoq; statua posita est teste Xiphil. ex
Dione h. l.) item *Hercules cum exuvia Leonis stans coram*
Tropeo cum inscriptione: HERCUL. ROMAN. AUG. item *An-*
da Herculis clava & alibi arcus & pharetra cum inscr. HERC.
ROM. CONDITORI P. M. T. R. P. X. VIII. COS. VII. P. P. Et
alia ab Hercule desumpta Symbola inveniuntur & qvidem ple-
rumq; ex SC. Qvanquam habitu *Herculis* & alios Imperatores
sæpius ornatos videamus, nimirum *Trajanum* in nummo quo-
dam Tab. Carol. 34. n. 8. *Claudium* in statua quadam Romæ
adhuc existante, *Domitianum* apud Martialem, *Hadrianum* quo-
que in nummis & alios. Vid. ad Carol. Tab. Observ. l. cit. Et in-
fra §. 11.

¶. 3. Porro & Pietatis nōmen ita fuit adhibitum, con-
stat enim ex Dione & Fastis Capitolini. L. Antonium M. fratrem
ob pietatem in fratrem illud sibi imposuisse. Unde in
nummis ejus *Pietatis* imaginem invenimus cum inscr. PIETAS
COS. Vide Occon. p. 28. & Car. Obs. 8. l. 13. *Heros* quoq; no-
men hoc pertinet, quod *Antino* suo dedit *Hadrianus*, quemad-
modum ex numinis liquet.

¶. 4. Ad *Elagabali* nōmen accedimus per quod E-
misseni Syri solem intelligebant, quemadmodum ex nummis
Imperatoris M. Aurel. Antonini Varij apparet, in quibus ipse
vocatur. SACERD. DEI SOLIS ELAGAB. expressitq; Seuges
trahentes montem conformem ipsius Dei simulacrum cum inscr.
S A N C T. D E O S O L I E L A G A B A L. apud Occon. p. 403. & alibi.
Illud sibi attribuit ille Bassiani Caracalla F. Imperator, quumq;
in

in plerisq; nummis tantum *Antoninus* aut *ANTONINUS PIUS*, 1. M.
AUR. *ANTONINUS PIUS* appelletur, in qvibusdam tamen *IMP.*
CAES. *M. AUR.* *ANTO.* *ELAGAB.* *PIUS AUE.* dicitur. Tumq; in si-
gnum divinitatis, *coronam radiatam* gestat. Vide *Occon.* p. 400.
Ad talia nomina qvoq; qvidam referunt nummum *Valeriani*.
Valerianus Filii, in cuius altera parte ejus *effigies* cum inscript,
VALERIANUS CESAR altera vero *Jupiter vel Valerianus specie Jovis*,
insidens Capra Amalthea cum inscr. *Jovis CRESCENTI*. Vid. *Tab:*
Carol. 60. n. 18.

¶. 5. Mentio qvoq; *Domitiani* facienda esset, qvi *Mi-*
nerve filius dici voluit, unde præcipue hanc Deam ex omnibus
coluit. *Gevartius Papinianarum* lect. l. 4. c. i. ejusq; effigiem in
nummis sæpisimè exhibit. Item dicendum esset de *Faustina*
Marci, qvæ *Mater Castrorum* dicta est, unde qvorundam Num-
morum talem legimus inscriptionem *DIY & FAUSTINA AUG.*
MATR. CASTRORUM. Item de aliis, qvi *Jovis* nomen usurparunt
vivi: sed paginarum angultia prohibet. Vid. de his *Capitol.*
& *Xiphil.* h. l. item *Tranq.* in *Calig.* & alii. *Matris Castror.* tamen
titulò qvoq; *Julia Severa* gaudet apud *Occon.* p. 365.

¶. 6. Præter hanc Divinitatis denominationem occur-
rit *inscriptio ÆTERNITATIS*, qvæ fatis aperte denotat, vel jam
peractam esse consecrationem, vel tanti æstimari ejus Personæ
merita, ut omnino Consecratione digna sit. Illam in nummis
Titi, *Domitiani*, *Tragani*, *Hadriani*, &c. specie virginis videmus
stolatam & *velatam*, interdum *capita solis* & *luna in manibus te-*
nentem, qvia illa fidera Romani æterna esse putabant cum *Æ-*
Egyptiis, de qvibus Horus Apollō in *Hieroglyph.* h. l. *aiwva,*
ομανιοντες, ήλιον και σελήνην γεγέφυσι. Hinc in Antiqva qva-
dam Inscriptione, observ. ad *Tabb. Caroli* p. 41. hæc legimus:

ÆTERNITATI

SACR.

SOLI ET LUNÆ.

In multis *Vespasiani* coram ara stat hæc Figura, qvia non tantum
ipsa, sed etiam *Æternus* ille *Augustus* sacrificior. honore colen-
dus erat. *Hadriani* numismata sola *Solis* & *Luna Capita* exhib-
ent apud *Occon.* p. 233, 236. In *Faustina* nummis *basiam puram*

C

habet

habet indicium suæ Divinitatis dextramq; protendit, quasi vana dicat esse omnia terrestria. Ibidem interdum globum, dextra gerit, egregium Aeternitatis Symbolum, sive quia Figura Sphærica neq; principium, neq; finem habet, sive quia globus mundum repræsentabat, quæm aeternum esse pleriq; præscor. putabant: Hinc toties Roma ipsa eterna dicitur in nummis; & in Faustina qvodam aeternitati a pingitur gubernaculum ad globum, quasi designet Romanum Imperium, (cujus nutu totus gubernabatur mundus, qvodq; sèpè alias per globum denotatur) non cessaturum, qvamdiu perduraret aeternitas. In aliis Faustina nummis interdum velum à collo pendens dextra tenet, ut velut circulum qvendam fine carentem efficiat. Sinistra autem faciem habet, fortè ob aeternitatem ictis, qvam cum Hippocrate credebant antiqui: interdum stolam sinistra comprehendit, ut indicet, à nemine comprehendi posse aeternitatem, nisi ab aeternis, dextræ Phœnicem globo insidentem tenet, duplex Symbolum aeternitatis; qvale etiam Trébonianus Gallus exhibet apud Occ. p. 455. Interdum vestem per modam circuli caput ambientem sinistra tenet, Circulus autem aeternitatis typus est, interdum globum tenens altera manu ostendit Calum suam sedem. Aliqvando alata cum fasci exhibetur, Faustinam in cælum portans. In Philippo nummis per Elephantem indicatur, qvia hoc animal longissimò tempore vivere dicitur. Tacitus ipse se à victoria coronatum (qvenadmodum alibi Posthumum coronat Hercules) in nummis suis expressit: utrobiq; inscriptionem Aeternitatis Augustæ regimus, ad designandam Fortitudinem, non minimum conse-
qvendæ divinitatis medium, cuius victoria est filia & Hercules Exemplum.

9. 7. Tertiò Divinitatem qvoq; cognoscimus ex insig-
nibus aliorum Deorum habituq; divino, Augustis tributis. Interdum enim reperiuntur effigies, qvæ Pateram & hastam puram, Divinitatis Insignia, tenent, ut Augusti, item Liviae, (in qvibusdā Galba nummis) item Faustinae. Interdum coronam radiatam ge-
bant, ut consecrati Imperatores fere omnes, qvāq; vnam non-
foli. Item velata habent capita, ut Domitia Vespasiani, Sabina Flaviae, Faustina utraq; Panthaea Maxima, Constantius Chlorus
& alii

& alii forte, quod sanctitatis indicium erat, quia hoc habitus sacrificarunt Veteres, & Divinitatis quia sic multæ Divæ colabantur. Præterea tamen & Jovis, Apollinis, Mercurij, Hercules, Generum, item Junonis, Veneris, Cereris, Cybeles, Diana, item Constantie, Pietatis & Spei &c. habitum hinc inde videmus Imperatoribus, aliisq; consecratis tributum.

¶. 8. Et Jovis quidem insigne Aquila, in illo Cæsaris ap. paret, in quo Venus cum galea & clypeo Cæsaris ante aram conficitur, in qua stat aquila ad designandum procul dubio illum Cæsaris honorem, quo ipsi Jovis cognomen palam impositum erat apud Dion. L. 44. Apparet quoq; in Augusti qvodam, crepidini cuiusdam ara insidens cum Inscriptione: CONSECRATIO. Quia enim Imperatores cum Jove comparare solebant antiqui, ideoq; consecratorum animas ab aquila in cœlum deportari dicebant, non aliter atq; Jupiter ab aquila portari solet, de quibus postea dicendum erit; jam enim tantum ostendimus aquilam, quia insigne Jovis est, si Imperatori tribuatur, illius divinitatem denotare: in quem finem in aliis quoq; Augusti, Titi, Trajani & Antonini Pij Aquila apparet fulmen tenens ungvibus, item in quibusdam Vespasiani, Titi & Pij, Ara insidens; item in Antonini qvodam globo bellato insidens, plerumq; cum Consecrationis inscriptione, & ad eternam simul memoriam denotandam, quemadmodum in nummo Claudi Gothicæ inscribitur. Quamquam ex eodem fonte aquila sæpe & Summi Imperij sit insigne; ob illud enim Imperator par habebatur Jovi, ut sicut hic in cœlis, ita ille regat omnia in terris. In quem finem & alterum Jovis insigne fulmen nimirum toties tribuitur Imperatoribus, non tantum in ungvibus aquile, sed interdum post cervicem Cæsaris, ut in Augusti qvodam, item Alatum ib. & in Ara, ib. ubi simul Divinitatis nota est, quod ex Consecrationis Inscriptione apparet. Item in sella Imperatoria in Titi Numinis, item Caduceo appictum ad denotandam bellum & pacis potestatem, ut in Antonianis quibusdam observatur. Atq; sic de Jovis Insignibus, cuius tandem habitu manifestè apparet Tit. Claudi fulmen, cum hasta pura tenens inter sex stellæ, quo clarius Divinitatis signum vix reperiatur.

§. 9. Deinde *Apollinis* habitu secundum quodam Augustus extat in Nummo aliquo, *Nudus rupi insdens & cithara ludens* cum Inscriptione:

CÆSAR. DIVI F.

Et *Caracalla* tyram tenens in cippo quodam cum ramo: cum Inscriptione P. M. TR. P. XVIII. COS. IV. P. P. S. C. ubi tamen forte utrinque diversus ab inscriptione est effigie respectus, ut habitus ille nequaquam competit Imperatori, quemadmodum nec *Titus* per scrofa designatur, nec *Nero* per noctuam, quamvis utrobius Imperatorum nominibus inscripti sint nummi illi. Rectius conjicimus *Apollinis Habitum Neronis* tributum esse, quum ipsum pulsantem citharam in nummo suo observamus. Ille enim ut referret Phœbum, in alio nummo illius radios capite, & ramum manu exhibit, cum inscriptione *Augustus GERMANICUS*. Gestatque victoriola ob victorias cithara & cantus sui. Unde Populus ei acclamabat: *Quam pulcher Cæsar, Apollo, Augustus, Unus veluti Pythius, nemo te per Jovem vincet Cæsar. Quemadmodum apud Xiphil. h. l. legimus.*

§. 10. *Mercurij* habitu *Antinoum* expressit *Hadrianus*, interdum equo incidentem, cum caduceo, interdum talaribus cinctum, & *Pastori* similem, interdum cum *Pegaso*. Videatur Occ. p. 244. seq. Ita enim si mortuos Majorum Deorum habitu honore vellent, etatis & statim differentiam observabant, ut Reges habitu *Jovis*, Reginas *Junonis* aut *Cereris*, puellas *Veneris*, Pueros *Cupidinis*, Juvenes *Liberi* aut *Mercurij* insignibus ornarent, quemadmodum notat Autor Observ. ad Tabl. Carol. p. 63.

§. 11. De *Herculis* Habitū §. 2. Cap. hujus, quædam notaviimus, ad quæ hic saltim adjicimus nummam quendam. Probi, in quo Imperator sub forma *Herculis* nudi sinistra clavam & exuvias Leonis tenet, dextram supra Tropeum extendit ad denotandam fortitudinis suæ efficaciam. Inscriptio nummi est:

HERCULI ROMANO AUG.

§. 12. Genij plerumque Seminati cum *Cornucopia* pinguntur, atque hoc habitu quoque observatur *Cæsar*, altera enim nummi cuiusdam pars, caput eius laureatum cum stella, altera ipsum seminudum cum victoriola & cornucopia ante Martis simulacrum

lactrum sedentem exprimit, inq; illa parte inscriptio est: **Divo
JULIO.** Tali ferè habitu quoq; *Poppea* *xor Neronis*, appetet in-
nummo qvādam, nisi qvod *velatum* habeat caput, & dextrā pa-
teram, qvā forma *Genius Populi Romani* sēpissimè in Numismati-
tibus *Diocletiani* invenitur.

§. 13. Junonis insignia inter alia sunt *Sella*, *Sceptrum* &
Pavo. His ornabantur Augustæ in Divas relasse. Hinc illud
apud Prudentium:

Adiecere sacrum, fieret quo Livia Juno.

Propterea inter nummos utriusq; *Faustina* aliquot *Selle* obser-
vantur cum *Sceptris*, & Inscriptione *Augusta SC*, qvæ nil aliud
denotant, qvām honores *Faustinæ* delatos, per Junonis insig-
nia. Ante qvædam *Sellas Pavo* cernit, cum inscriptione:
CONSECRATIO. Quemadmodum enim Junonem Pavoni-
bus ferri putabant Antiqui, ita Divarum animas Pavonibus ad a-
stra deportari dicebant Romani. Hinc solo sēpe *Pavone* conse-
cratarum Augustarum Divinitas designatur. Videantur nummi
Domitille & *Julie Titi F.* cujus qvidam nummus pavonem ex-
pansâ caudâ stantem exhibet, propterea qvod *Augusta* sit *Titi
Filia*, (quemadmodum habet inscriptio) vide etiam *utriusq; Faustina* nummos.

§. 14. *Veneris* quoq; habitu qvædam *Augusta* nummis
excusa cerauntur. Hinc in qvædam *Faustina Mater Cereris* ha-
bitu *Spicus tenens* complectitur *F. Faustinam*, *Veneris* habitu po-
num *aureum* tenente in ad declarandam letitiam ex hujus ve-
nustate & illius fœcunditate conceptam, quemadmodum in-
nuit inscriptio: Eodem *Veneris cultu* cum *Pomo* etiam *Major
Faustina* exhibetur diciturq; *Venit Augusta*: qvo nomine etiam
Julia Titi F. gaudet; extatq; sub Forma *Veneris nude* *galeam* &
haftam tenentis, innixaq; columnâ cum acclinato clypeo, qui alias
Veneris *victoris* habitus est. Vide & alios nummos *Faustinarum*.

§. 15. *Cereri* faces tribuuntur ob memoriam qvæsite fi-
lia & *spica* ob inventam agriculturam, qvo habitu in effigie-
bus Augustarum nihil est freqventius. Hinc *Faustina Major*
interdum facem cum *spicis*, interdum cum *spicis haftam*, interdum
duas faces in nummis tenet; Imò ferè in omnibus statuis &

gemmis cum spicis cernuntur Augustæ; qvibus sape papaver adictum est. Cereri itidem sacrum, signumq; ut spicæ, fecunditatis eximia.

¶. 16. Portò & Cybeles habitum cum aliis observamus Augustis communicatum. Ideoq; Aeternitas Faustina in qvodam ipsius nummo Divam Turritam Currū à Duobus Leonibus rectâ exhibet: qvi habitus sicut alias Deum matris est, ita hic præter Faustinam, nemini potest tribui. Hinc posset videri probabile, qvad sub habitu ejusdem Dea, in throno inter duos leones sedentis altera Faustina MAGNA MATRIS Nomen obtineat; & Julia Severi ob genitos Caracallam & Getam Mater Deum vocetur, de qvo judicium penes alios.

¶. 17. Nec Diana sive LANA prætermittenda est, qvæ & apud Ægyptios Reginas significabat. Hujus habitu Faustina Minor SIDERIBUS RECEPTA incedit, faciem matribus & lunam humeris exhibens. Eodem etiam Julia Severi bigis insitit & equos moderatur. Videantur & nummi Otacille & Salominae & Urbice, qvib; omnibus luna crescens in humeris extat. Et hoc qvocunque illi nummi pertinent, in qvibus Luna crescens apparet inter sidera quemadmodum illam utriusq; Faustina numismata exhibent, ut indicetur Faustinas jam esse inter Astra collocatas.

¶. 18. De habitu Constantia qvo Antonia exhibetur, superius jam actum est. Pietatis habitu Domitia patrem cum hasta pura tenens cum filio suo extat, diciturq; DIVI CESARIS MATER. Spes residua est, cui, teste Cicerone, 2. de Leg. Calatinus consecravit & Edem. Illa in nummis særissimè stans exhibetur, hilarii vultu, sinistrâ manu laciniam elevans, dextrâ verò lily tenens, ut censet Pierius L. 55. Cap. 9. Hierogl. & cum eo Autor observ. ad Tabb. Car. p. 32. atq; sic qvoq; Faustina Minor apparet in nummo qvodam cum Inscriptione: AUGUSTI PII FILIA: ad indicandam spem, de Virtutibus Faustinae conceptam.

¶. 19. Quartò Cometam in Nummis Cesaris videmus ad Divinitatem ipsius declarandā, interdum quidē cum ipsius effigie, interdum solum, cuius rei caufam in Svetonii Cæsare c. 88. his verbis legimus: In Deorum numerum relatus est non ore modo decenter, sed & persuasione vulgi. Siquidem Ludi, quos primos conse-

consecratos eis heres Augustus edebat, stella crinita per 7. dies continuos fulsis, exoriens circa undecimam horam. Creditumq; est animam esse Caesaris in Caelum recepti. Et hac de causa simulacra ejus in verville additur stella. Hæc Svetonius. Ex quibus forte dari posset ratio, cur *Cometa solus* in aluminis exhibitus, inscribatur Divus Julius & non Genitivo vel Dativo Casu. Ceterum hac stella postmodum Augustus etiam delectatus est, eamq; in *Divi Patris memoria* non tantum in galea depictam habebat, quemadmodum Servius tradit ad Virg. Aeneid. 8. sed etiam in clypeo, quemadmodum ex nummo quodam Augusti colligitur, in quo *Venus victrix bâstam param* & galeam tenens columnâ innititur adiacente clypeo, qui pro insigni habet stellam, cum Inscriptione: **CÆSAR DIVI F.**

¶. 20. Quinto in Claudijs quodam etiam aliud Divinitatis Indicium apparet. Imperatori nimirum Augusto bâsi obsidam insistenti ab Iove imponitur corona laurea cum inscriptione: **DIVUS AUGUSTUS.** In æterni illius triumphi signum, quo Augustus Cœlestis Jovis Capitolium ingressus erat.

¶. 21. Sexto Divinitas Imperatorum quodam ita notatur, ut illorum capita inter stellas appareant: quemadmodum caput Augusti consecrati interdum *inter duas*, interdum *inter septem stellas* observatur, & postremum quidem inter Claudijs nummos apud Occon. p. 108. In hunc pene modum DOMITIANI F. Puer globo cūdam insider, septem stellas circundatus cūm inscr. **DIVUS CÆSAR IMP. DOMITIAN. F. Tabb. Carol. 32. 14.** ita Hadrianus Trajanus & Plautilla facies exhibet, cum stellis verticibus eorum imminentibus inscriptio est: **DIVIS PARENTIBUS.**

¶. 22. Septimo Faustine quidam occurrit, in quo ipsa velum per modum circuli caput ambiens tenet, & à bigis currunt insistentis in cælum raptur cum Inscriptione: **ÆTERNITAS.** Non aliter ac Romulus Martis currunt vetus in cælum credebatur: & Herculem

-- Pater Omnipotens inter cava nubila raptum
Quadrinudo currunt radiantibus intulit astris. Apud Ovidium Lib. IX. Metom. v. 271. De Oraculo, quod Julianus pro-

promisit, cum curru igneō in cælum raptum iri videatur Suidas: De nummo Constantini Magni, in quo ipse quadrigis insidens demissa calitus manu excipitur vid. Euseb. Lib. IV. c. 74. de Vit. Constant.

CAPUT III.

De iis, qvæ ad ceremonias consecrationis pertinent; Deq; honoribus consecratis exhibitis.

¶. I. Hactenus illa vidimus numismata, qvæ ipsam Divinitatem Augustorum designant, nunc ad ea pergimus, ex qvib[us] Ceremoniaæ Consecrationis observari possunt. De quibus prolixè legi possunt Herodianus l. 4. c. 2. Xiphilinus in Severo. Sveronius in Cæsar. c. 84. Dio in August. & ex recentioribus Panvin. Fast. 1. 2. Rosin. l. 3. c. 18. Kirchman, de fu[n]d. Rom. l. 4. c. 13. seq. & alii. Ex his paucula tantum nummi habent; *altare* nimirum, *rogum* ipsum & *dimissionem aruum*. Altare, si modò in omnium Consecrandorum pompa est exhibitum, procul dubio illud est, in quo postea consecratis sacra siebant. Neq; enim verisimile est, illud Diis manibus statutum esse, qvemadmodum in honorem Germanici fastum esse testis est Tacit. Ann. XIV. Illis enim aras tantum non altaria consecrabant; Vid. Sery. ad Virg. Eccl. 5, nec opus fuisse pro Imperatore, qui Deus ipse superis accensebatur, sacrificare inferis. Hinc probabile videtur aram illam in pompa portari solitam, post consecrationem statim esse dedicatam. Hoc enim est certissimum, qvòd Imperatoribus defunctis & consecratis statuæ fuerint aræ. De Cæsaris enim ara testem habemus Tranquil. in Aug. C. XV. & Xiphil. ex Dione h. 1. qui sic ait: *Plebs Cesarem in foro combustit, postea sepelivit, tunc aram ei dedicare, ad eamq[ue] tanquam esset Deus Cæsar sacrificia facere conata est. De Ara Augusto dedicata videri potest.* Sveton. in Claudiij. c. 2. consentientibus nummis, in qvib[us] hinc inde reperiuntur *Ara Augusti* cum Inscriptione; CONSECRATIO S.C. (qvare, una inferius habet assidentem Aquilam, & superius fulmen alatum ut portius nudi honoris, qvam saceror. gratia videatur constituta: qvemadmodum etiam de illa qvis posset conjicere, qvæ in-

ter nummos. ~~et~~ ^{et} in onore dñe iuris idem habet (quod illam) de aliis
quadam Faustina sic loquitur Xiphilinus: Senatus decrevit Mar-
co & Faustina statuas argenteas, Romae in Templo Veneris collocari,
anamq; extrixi, in qua Virgines omnes, que nubarent in urbe una
eius sponsis sacrificarent. Atque illa inter Faustinæ nummos quo-
que exstat cum Inscriptione, CONSECRATIO. Talem
quoque Vespasiano nummi tribuunt, nec non Tito, Trajano, Se-
vero, Alexandro, Volusiano, Valeriano, Gallieno, Tetrico, Claudia,
Caro, Constantio, Nigriniano, Flavio Julio Constantio, & forte
aliis. Atque ita cum nullum sit dubium, quia conferatis de-
dicatæ sint aræ, maximè quoque videtur esse probabile aras
illas interdum in funebri Pompa cum funere in Campu-
Martium fuisse delatas.

9. 2. Rogum s. tabernaculum in nummis hinc inde vi-
dere licet, potissimum in iis, qui in honorem Sabinae, Antonini
Pj, Faustinae utriusq; M. Aureli, L. Veri, Pertinaciæ, Septimi Se-
veri, Iulie, Valeriani junioris & alior. sunt percussi. Describitur
autem ab Herodiano Lib. IV. Cap. 2. hunc in modum: In Cam-
po Martio, qua latissimè campu pater, suggestus quidam specie qua-
drangula lateribus aquis assurgit, nulla preservata lignorum inge-
natum, materia compactus in tabernaculi formam. Id quidem in-
terioris totum est aridis somnis appletum, extra autem extensis au-
ro strigulis arq; eboreis signis, variisq; picturis exornatum. supra
ero alterum minusculum quidem positum est, sed formâ & ornatis
persimile portis januisq; patentibus. Tertium item & quartum
semper inferiore contractius ac deinceps alia, donec ad extremum,
quod est omnium brevissimum, perveniat. Possit ejus adfici formam
comparare turribus his, que portibus imminentibus noctu igne
prælatis, naves in turas stationes dirigunt; Pharos, vulgo appellant.
Hoc Herodianus. Ubi notandum Pertinaciæ rogum formâ Tri-
anguli exstructa fuisse, auroq; et chare, & nonnullis statuis orna-
tum, quemadmodum sūndem describit Dionis Epitoma-
tor Xiphilin. in Severo. Et tales statuæ in Nummis quoq; obser-
vari possunt: cumq; plerumq; statuor tantum tabernacula ap-
pareant, eadem in secundo & tertio potissimum extant. Faustina
vero matris rogus statuæ nullus habet, sed ear. loco sex apparent
D columnæ

calitina per medium Tempfi Tabernaculo ~~in~~ *imposita*,
quibus deinde conclave *rotundam* *rotundam* *formam* *insistit*, *quam etiam supremum exhibet*. Vid. Carol. Tab. 45. n. 17. *Observavit*,
quoq; Xiphilinus, quod in summo rogi Pertinacis currus inan-
trus, quo ille olim recte fit, fuerit collectus. Tales curris quoq;
in nummis observantius; *aut grande figurâ quadam,* *quam statim*
consecrandi esse existimâ; & *quadrigas* *quidem* *cernimus* *in An-*
tonino Pio, Marco, Vero, Valeriano &c. *Bigas* *verò* *in utraq;* *Fau-*
stina, *ut appareat* *consecraadis Imperatoribus* *Quadrigas*, *uxori-*
bus *verò* *earum bigas tantum fuisse adhibitas.* *Cernuntur* *quoq;*
duae *faces* *inior* *conclavia* *supremo* *ardentes* *in nummis* *Marci,*
uxorius, *Faustina* & *alia* *similia*.

¶ 3. *Tertium* *quod* *circa Consecrationis ceremoniam*
nummi *habent*, *est* *avium dimissio*, *aquila* *numirum* *in Imperatori-*
bis & Pavonis *in uxoribus* *matribus* *vel filiabus* *eorum* *Consecra-*
tis. *De* *quo* *videatur Dio de Consecratione Pertinacis:* *Et* *Xiph.*
in Augusti funere: *Nimirum alligata* *jam erat Avis in Ta-*
bantia Superiori, *intensa autem pyra* *confundebat* *quidam*, *ut vin-*
onale *sobueret*, *quibus* *solariis* *longe* *lateq;* *libera* *volabat* *avis* & *supra*
fumum *gyrabit*, *animam* *defuncti* *inter fidera* *poreatura*. *Vide et-*
iam Anton. Augustin. Dial. Antiq. 4. p. 58. *Propterea M. Au-*
rebus in numero quodam Dei habita hastam param tenens agitare
volanti, *& falconem ungubibus tenenti insidet*, *Carol. Tab.* 47. 24. *que in-*
admodum paulo ante & Faustinam conjugem pavoni *impositam*,
cum *hasta* *paru* *avolantem* *nummo* *expresserat* *ibid. Tab.* 49. n.
20. *Ita & Paulina* *in numero suo* *ad astra* *volat*, *velut* *quoddam* *ad*
medium *circum virag*, *manu* *tenens*, *ibid. Tab.* 56. n. 22. & *Marinia-*
na *apud Ocon.* p. 466. *ubi* *tamen* *notatu dignum*, *quod non*
semper pavonibus deportate exprimantur Augusti. Faustina
enim matrem Aquila volit in numero quodam ita, *ut caput ipsius*
solem *stellam* *cinctam* *fit*, *& ipsa* *hasta* *parvam* & *velum* *eternitatem*
argumentum *teneat*. *Vid. Carol. Tab.* 44. 19. *Atq; ita quoq; Sa-*
bina ab Astris sollicitur per Aquilam apud Ocon. p. 243.

¶ 4. *Tandem* *quoq;* *honores* *nominis* *expressi* *qui con-*
secratis *jam* & *Decor.* *numerum* *adscriptis* *solebant exhiberi*,
subjungendi *sunt.* *Quales sunt Templo, Ara, Sacerdotes, Sacri-*

cia.

nam, Statuere, Columnae, Thensa, & Sella. Quamvis enim de nobis
sacra, iuramento, iudicis & foecis aliisque honoribus culti sint Indige-
tes, istos tamen honores cum in nummis non extent, prater-
missimus brevitatis causa.

q. 5. Et Templo quidem consecrator, in auctoritate extans
varia. Primo autem ex elegantissimo quodam nummo atque, al-
terā parte caput Pompeji habente cum inscriptione Cr. POMPEIUS
MÄENUS; & alterā Templum quadratum octo columnis innixum,
sui superius impossum est tropaeum, duobus capiteis aspidentibus, &
adstantibus utringq; vicitosoliis; (ad lares comburitur aliq; videtur
caput Pompeji esse) cum inscriptione COS:III. CONSECRATIO;
manifeste apparat, consecratum qvoq; esse Pompejum, inque
honorem ejus Templum extradatum. Nummum neq; Ursinus
habet in Familis; neq; Gorzeus, qui multo est auctior Ursino,
neq; Occo inter Pompeji nummos; neq; videtur observatus es-
se a quopiam Antiquitatis Nummariae Scriptore cum nulla ul-
libi extet ejus mentio. Possidebat autem ab Adm. Rev. Dr. M.
Henrico Mayero Sym. ad Div. Nic. Lip. Meccenate meo num-
quam satis colendo cum plurimis rarissime Antiquitatis numis-
matibus aliis, ex quibus quam plurima huic Dissertationi infer-
rere potui. Et genitum esse materia, literæ & alia indicia do-
cent, attritus qvoq; est aliquantulum. Qvod igitur Pompeji
Consecrationem attinet, illud quidem ita non est intelligendum,
quasi eadem Pompeja, qua deinde Imperatores publicè in hono-
ratus. Quum enim in Egypto à ministris Prolemei confessus & ca-
pite truncatus esset, corpus ejus in litore à Philippo liberto & alio que-
dam Cive Romano statim est combustum, & reliquie relate ad Cor-
neliam, que illas in Albano humavit; teste Plutarcho in Ejus Vita.
Igitur Consecrationis vocabulum hic tantum eos honores de-
notat, qui ipsi defuncto tanquam Heroi in cœlum adsumto à
quopiam sint decreti. A quo autem hoc factum si. Atppianus
docet Lib. 2. de Bell. Bivil. Rom. sic inquiens de Cesare: Affi-
stente vero exercitu Photinum quidem & Achillam, ob ea, quo in
Pompejum perpetraverant, morte militavir. Theodorum denum
fugientem Cassius quum in Asiam venisset, cruce suspensus. Et mox:
Caput Pompeji ad se delatatum minime inveneri voluit Cesar, verum
sepeliri

sepeliri statim iusto. Templam quoque peregrinum ante urbem condiderat, quod indignationis Sacrum appellauit: Et quod etate mea, Trajanō Imperatore Iudeor. Genus in Aegypto debellante, ab Iudeis ipsiis ad oportunitatem belli disiectum est. Hac Appianus. Hoc Templum puto in nummo representari, quia de alio vix aliquid reperiatur. Videatur Fort. Licetus Hierogl. C. 113. p. 250. De statua vero Pompeij in Funere Augusti inter alias Illustrium Civium statuas deportata videatur Xiph. in Augusti Vita.

9. 6. Deinde & Cesaris Templa in nummis cernimus: & illud quidem, de quo Dio Lib. XLVII. sic loquitur: καὶ ἡγέτης
αἱ ἐν τῇ ἀριστῇ τοῦ πόλεων, τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ γαλαξίου
in numero quodam extat apud Ocean. p. 17. qui alterā parte
effigiem fulgi, Lauream, cum cometa & Inscript. DIV O JULIO
alterā vero Templam sex columnarum quadratum & cometam in
tympano habens, cum statua fulgi habent Augurali eam tunc, in-
cipio stante exhibit: cum Inscriptione: P. LENTULUS MAR-
CELLINUS AED. C. B. Aliud quatuor columnarum habet, cometamq;
ut precedens statuam Cesariae aedem habuit, sed non in Cippo cum
inscr. Divo Jul. in Zoophora. Juxta Templam arae est igne su-
perimposito. Hoc positum est, cum IMP. CESAR. DIVI F. esset
III. VIR ITER R. P. C. COS. ITER ET TER DES. Sunt & alii
nummi, qui Cesaris Templa exhibent & quidem quadrata, qua-
tuor columnarum Tab. Car. 9. n. 7, 8. cum Cometiis. Vid. Vitr. Lib. III. c. 2. Ovid. de Ponto Lib. 2. El. 2. & Metamorph. L. XV.

9. 7. Porro & Augusti Templa in nummis observamus,
illud nimirum, quod Aeternitas eius consecratum est, pulcerissi-
mum, octo columnas exhibens cum inscr. Cust. AETERNITATIS
AUGUSTE Tab. Carol. 16. 21. Ocean p. 80. & aliud, quod: Caius
ipse dedicavit sex columnas ostendens, in quo sacrificat Caligula
cum inscriptione nummi: DIVO AUG. SC. De hoc sic ait Dio:
Deinde Caius habuit Triumphali Templum Augusti dedicavit, no-
bilissimis queris cum virginibus eiusdem ordinis hymnum concen-
tibus vide Observ. ad Tabb. Caroli p. 32. Aliud iterum, quod ipse
& Regno a Communis atibus Asia posicium videtur: ita enim habet
inscr. COM. ASI. & in Zoophoro ROM. ET AUG. vide Loc.
Svet. in Aug. c. 52. Sunt quoque nummi qui de restoratione cu-
jusdem

judicem Templo Augusti testantur: ita Antonino Pio Cos. IIII. numerus eius est, qui Templum s. columnis suffulsum habet cum inscript. TEMPLUM DIVI AUG. REST. vide Occon. p. 260. Hoc fortasse illud Tarragonense est, quod Hadrianus videtur in episcopi restituere, teste Spartiano h. l. de pluribus Augusti Tempis vid. Sveton. Octav. c. 5. & Tiber. c. 40. & 47. Dio Lib. LVI. Tac. I. & 4. Ann. Plin. L. XII. &c.

9. 8. De Templo Claudi videatur Tac. L. 14. De Trajaniv. Pallad. Arch. l. 4 c. 8. De Hadriani Spart. & Labaccus Archit. p. 17. De Vespas. Templo quoq; videntur nummi perhibere testimonium. V. Tab. Caroli 27. p. 20. Porro quoq; in nummis Faustinae I. Temporum mentio exstat, apud Occon. p. 272. & Carol. Tab. 44. 10. seqq. ubi interdum talis est inscript. A.D. DIVA FAUSTINA. Interdum AETERNITAS SC. Interdum DEDICATIO A.D.I.S. Et videntur omnino diversa esse Tempora vnde numeros I. c. v. & Steph. Du Perac. Antiq. p. 3 ubi in Zoothoro ita legitur inscriptum: DIVO ANTONINO ET DIVA FAUSTINA EX SC. Unde apparet, aliud esse hoc ab illo, de quo loquitur Jul. Capitol. inquiens: TERTIO ANNO IMPERII SUI XXREM Faustinam perdidit, qua in Senatu consecrata est, dolatis ei Circensibus & templo.

9. 9. Eundem honorem etiam Maximiano Imperatori Filius Maxentius detulit: Hinc Nummus quidam: IMPER. MAXENTIUS DIVO MAXIMIANO PATRIS OCERO.

AETERNA MEMORIA. Templum in cuius apice aquila apud Occon: p. 523. Constantij quoq; Templum nummi habent insidente itidem aquila: Inscr. Nummi est: DIVO CONSTANTI O A.D.I.S. Constantij caput velatum & in aversa: MEMORIA DIVI CONSTANTII ST. Occo p. 525. nec Romulus pretermitti debet, quem consecravit Pater Maxentius Templi, honore coluit. Hinc in nummis ejus Templum apparet, valvis bipaten-tibus, in medio aquila. Alios similes ejusdem vide apud Occon: p. 543.

9. 10. De aris supra abundefacta est mentio; igitur ad Sacerdotes properamus, de quibus prolixè Panvinius, Civitate Rom. p. 68. seqq. & Kirchmann. de Fua. Rom. Lib. IV.

C. 14. p. 665. & Rosinus Antiq. Roman. Lib. III. c. 37. nummo qvodam Antonii tripus apparet cum stellâ super inserviente, & corvis insidentibus, ita ut stadem & Simplicem appofitis, ubi stella sacerdotum Divi Iulii indicat, qvod Antonium habuisse Dio & Appianus perhibent, qvod idem & Tripus indicat, qvia sepe in Tripode sacrificabant Ara loco. Vid. Obs. ad Car. Tab. p. 12. n. ii. in aliis & qvidem Antonia nummaris ipsa Antonia faciem tenet & Cornucopia cum inscr. SACERDOS DIVI AUGUSTI apud Occon. p. 100. Faces autem qvia in Sacris accendebantur Sacerdotii Symbolum sunt. Hinc in alio Antonie nummo, eadem Inscriptione, D U S F A C E S exhibentur. Vid. de ejus Sacerdotio Dio Lib. LIX. Huc videntur referri posse illi alumni, in qvibus mentio sit Puellarum Faustinianarum ab Antonino Pio in honorem conjugis mortua institutaram in Tab in Car. 43. 17. 18. ita enim apud Occon p. 273. complenda est Inscriptio, ut pro R legatur E & N pro D sitq; Inscr. PUELLAE FAUSTINIANAE. De illis videatur Capitolinus in M. Aurelio & Kirchmann de fun. L. IV. c. 14. p. 667. & Rubenius Electorum Lib. II. c. 36.

9. II. Sacrificia etiam Consecratis offerri solebant; de qvibus egregius Caligula nummus, in quo in Templo Augusti pulcherrimo Bos immolatus astante Cajo libante & Camilio ministrante cum inscr. DIVO ANGE. S. C. Vid Tab. Car. 18. n. iii. Extat qvoq; de Sacrificiis antiqua inscriptio Observ. ad Catol. Tabb. 16. n. 23.

9. 12. Ad statuas pervenimus, de qvibus varii varia. Nos nullas tangimus, nisi qvas defunctis & consecratis collacatas nummi habent. Ita in Templo Iuli statua ipsius Augurii habitu leuissim tenet, interdum stans, interdum in sella sedens. Augusti statua in Thensa Elephantis uelta radicata coronam habet hastamq; param & ramum tenet, qualis corona sepius deinde Consecratis primum, deinde promiscue omnibus ferè Imperatoriis tribuitur; potissimum circa tempora Decii & successorum. Vide de talib. coroni Demster ad Rosinum L. I. c. 13. p. 41. Vespasiani statua in Thensa a vitorialm tenet cum hasta pura. Vide qvoq; Columnam Antonini, Thensa Faustinæ ejusq; Templo item

Item Marci Thensam & ea qvaz supra de habitu Divino Imperatoribus tributo diximus. Huc qvoq; columnae pertinent; qualis illa July est apud Sveton. C. 85. & Antonini, qvam in honorem Pii erexit M. Aurelius; expressisq; numinib; peripetamate qvatuor columnarum circumdatam, cum statua Imperatoris dextra globum, finistrâ hastam tenente Tab. Carol. 42. n. 24. Trajani Columna ipsi vivo posita est.

¶. 13. *Thensarum* qvoq; honor attingendus est, qvæ sacra erant vehicula, qvibus Divor. statuæ vehebantur, in pompa Circensi potissimum. Anteqvam enim certamina in circò inciperent, insignis præmitti solebat apparatus, in quo statue Deor. & nobilium matronarum, multorumq; viror. illustrium sive curribus vehebantur, sive portabantur serculis. Tales igitur currus etiam consecratis tribuebantur, ut illor. statuæ hòc modò pompam Circensem eò redderent illustriorem. Trahebantur autem interdum quadrigis elephantor. qvemadmodum de curribus Augusti nummi testantur, cum qvib; Svetonius consentie in Claudio C. II. dicens: *Avie Livie divinos honores & in Circensi pompa currum elephantorum, Augustea similem, decernendum eravit: Et Xiphil. ex Dione in Nerone: Elephanti, qui currum Augusti trahebant, in Circum ingressi cum eo usq; ubi Senatores sedebant, venissent, non ultra progressi constiterunt, Inscriptio horum nummorum est: Divo Augusto S. P. Q. R. atq; ita qvoq; vehebantur statuae Claudi & Agrippine, Vespasiani, & M. Antonini testib; nummis, & Pertinacis; Dione in Severo teste. Interdum & bigis elephantorum agebantur, qvemadmodum Faustinae Thense in nummis apparent, interdum vero mulier bigis, qvemadmodum carpenta Agrippine, Domitilla, Faustina, &c. in nummis observantur: interdum quadrigis equor. ut Thensa Claudi victoriolis ubiq; ornata, item Vespasiani Thense iisdem ferè ornamentis exculta, & qvædam Faustinae Thense in nummis observantur. Ubi non immoritò norandum, qvod Ludi Circenses, qvamvis potissimum Cereri sacri essent, interdum tamen qvoq; delati sint Consecratis. Unde Svetonius in Calig. c. 15. de ipso inquit: *Instituit Matrem Circenses, carpentumq; qvo in pompa traduceretur. Vide & locum Capitolini de Antonino Pio, qvem supra §. 9. citavimus.**

¶. 14.

¶. 14. Tandem quoq; *Sellas* *consecratis* *tribuebant*,
quales in nummis Faustinae I. observari possunt. Ubi tamen sub
finem meritò observandum, tales honores interdum quoq;
vivis esse præstos. Propterea Tranq. ill. in Casare. c. 76. inquit:
*Non honores modo nimis recepit, ut continuum consulatum, perpe-
tuanum Dictaturam, Praefeturam, morum, insuper pronomen Imper-
atoris, cognomen Patris Patrie, statum inter Reges, suggestum in
Orchestra: sed & ampliora etiam humanò fastigio decerni sibi passus
est. Sedem auream in curia & pro tribunali Thensam & Ferculum
Circensi Pompæ, Templo, Aras, si pulakra: uxta Deos, pulvinar, Fla-
minem, Lupercos, Appellationem mensis e suo nomine.* Hinc quoq;
de Augusto Servius ad illud Virgilii:

— exit ille mihi semper Deus illius aram &c.
*Alij Imperatores post mortem in numerum referuntur Deor. Au-
gustus Templo vivus meruit. Confer ea, qvæ de sacris Caji tra-
dit Seneca Lib. De Tranq. An. C. 14. Et Sveton. in eo, c. 22. item
qvæ de Domitiano habet Suetonius in vita ejus Cap. 14. & num-
mos Trajan., qvi eum jam III. Cos. Diuum appellant apud
Occon. p. 197.*

¶. 15. Atq; ita satis, ut puto, declarata est stupenda
Centium in fingendis Numinibus cœcitas, & simul ostensus
insignis ille antiquor. namismatum ad consequendam so-

lidjorem eruditionem usus. Sit igitur
S O L I D E O G L O R I A !

COROLLARIA.

1. *An ex Versione 70. Interpretum, Codice Samaritano, Historia Iosephi, Fabulis Rabbinorum, & Antiquitatibus Chaldaeorum, Egyp-
tiorum & Sinensium demonstrari possit, Natale mundi tempus vul-
garem Aeram annis 1440. anticipare?* N.
2. *An ad formale Unitatis sufficiat Indivisio?* Aff.
3. *An Bonitas sit Conceptus Essentialiter latior, & tamen proxim-
mus Respectu perfectionis & Bonitatis in specie sit dicta?* N.
4. *An antequam crearetur firmamentum, fuerit tempus?* Aff.
5. *An propter condensationem & rarefactionem aeris statuendum
sit Vacuum?* N.
6. *An Sigma Grecorum hac formâ Σ. antiquitus fuerit usur-
patum?* Aff.

Österreichische Nationalbibliothek

+Z156943807

